qūa sortit̃ finem ĩcōueñenti medio. eo ꝙ illud qḋ ad finem ordĩat̃. non est
ꝓporcionatum fini illi sicut si aliquis verā ꝯclusionē ꝑ medium impertinens
ꝯcluderet. Tercio requirit̃ vt adueniat vtrunqȝ in tēpe cōueniēti. ne sit p̄
ceps in festinando. vel etiā inutilis in tardando. sed hͦ vltimū ꝑtinet ad boni
tatem consilij. ſm qḋ ꝯsilium in ratōne inquirente ⁊ inueniente aliud ⁊ aliud
est ex ꝑte rei consiliabilis. cum g̊ electio sit quasi consilij conclusio. vt in tercō
Ethicoꝝ dr̃. oportet ꝙ ad bonitatē voluntatis eligentis cōcurrat finis ⁊ bo-
nitas. bonitas eius qḋ est ad finem ordinatū. ⁊ si hoc sit. ꝓculdubio act⁹ exte
rior bonus erit. si aūt alterū defecerit. erit voluntas mala ⁊ actus malus. Ad
ratōnes in oppositum. Ad p̄mam rñdetur. ꝙ arbor ē ex qua immediate pro-
cedit fructus. Vñ arbori cōpatur voluntas in euangelio ſm ꝙ ē eligēs. qr
ex electōne immediate sequit̃ fructus. Vel vt dicit sanctus thomas in prima
secunde. Per alia verba voluntas bona ꝑut significat̃ ꝑ arborem bonaȝ. est
accipienda ſm ꝙ habet bonitatem. ⁊ ex actu volito. ⁊ ex fine intento. Ad
scdām respondet̃. negando ꝯñtiam. Et ratio ē. quia ad bonitatē rei nō solum
exigit̃ bonitas finis vltimi. quā respicit voluntas intendens. sed etiam boni-
tas finis ꝓximi quē respicit volūtas eligens. ⁊ ideo non sequit̃ ꝙ bonitas vo
luntatis intendentis ad bonitatē actus sufficiat. Ad terciā respondet̃ sicut
ad superius. non eñ solum aliquis peccat quando vult malum finem. ſꝫ etiam
quando vult malum actum.

Dominica. ix. Est euangelium. Homo quidā erat diues ⁊c.
Circa qḋ possunt disputari sequentes q̄ōnes. Prima. Utrum prelatus vel
clericus dissipans bona ecclesie sit deponendus Secundo Utrū conuenien
ter dentur pecunie siue elemosine vt oretur pro dante. Tercio Utrum de illi
citis acquisitis possit fieri elemosina.

Ad primam questionem sic proceditur. et videtur ꝙ
clericus siue prelatus dissipans bona ecclesie non sit ꝓpter hͦ depo-
nendus. Primo sic. Matrimoniū spūale in quo prelatus ē vir si-
ue sponsus ecclesie sue. est nobilius q̄ carnale vbi vir ꝯiungit̃ carnaliter vxo
ri sue. sed in matrimonio carnali vir q̄uis bonoꝝ vxoris sit dissipator. non re
mouet̃ aut deponit̃ de matrimonio. g̊ nec p̄latus ꝑ hoc ꝙ dissipauerit bona ec
clesie venit deponendus ꝯñtia videtur bona. In oppositū arguit̃ ex ꝑsenti
euangelio. arguendo a minori ad maius. quia dissipator bonoꝝ temporaliū
dñi sui deponit̃ ab officio. multomagis est deponendus p̄latus dissipator bo-
norū temporaliū siue spiritualium christi. Rñdeo dicendū ꝙ p̄latus dissipa
tor siue dillapidator bonoꝝ ecclesie ē deponendus ab ecclesia. Ista conclusio
colligit̃ ex multis capitulis. in decretis. ix. q. iij. c. vl. xij. q. v. Diacoñ. ⁊ . c.
abbatibꝫ. ⁊. xvi. q. iiij. c. ij. Ad ratōȝ in oppositū rñdet̃. negādo ꝯñtiam. Et
rō est qr non ē simile in hac ꝑte de matrimonio carnali ⁊ de matrimonio spūa
li prelati cū ecclesia carnale eñ ē magis fixū ⁊ inseꝑabile q̄ spūale sit

Ad secundam questionem sic proceditur.
Et videtur quod non sit danda elemosina alicui. vt oret

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-179/0510
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG